

Nyitra-völgyi Lap

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PÁL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MALLÁSZ ANTAL.

FŐMUNKATÁRS:

BREIT JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY Főtér (Platzko-féle ház)
hova a lapot illető minden közlemények küldendők.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Az orvosokról.

Az orvosokról, a beteg emberiség szolgáiról akarunk megemlékezni. Arról a közpályáról szólunk, mely egyike a legterhebbeknek, legidegrontóbbaknak, s amely közpálya mégis oly ritkán nyújtja a rajta önzetlenül működőnek a megérdemelt babért: a hálát.

Sokat kell tanulnia az orvosnak, míg okleveléhez jut. Szaktanulmányai hosszantartók és nagyon költségesek.

De hiszen nem ok nélkül kívánnak oly magas tudást attól, kire majdan a magasztos hivatás vár, embertársainak egészségére vigyázni, az azon esett hibát a lehetőség határain belül és a legjobb igyekezete szerint kiköszörülni. Nem hiába támasztanak magas igényeket olyan emberrel szemben, kinek gyors és mégis biztos kezeire, hirtelen elhatározó és mégis higgadtan megfontoló ítélőképességére, örökké igénybe vett és mégis pihenten energikus tetterejére százak és százak egészsége bízva van, a kitől oly gyakran élet és halál függ.

Az orvosi hivatás magasztos, fáradságos, de mindenekfelett — hálátlan.

Ügyvéd, tanár, bíró, mérnök csak hivatalos óráin belül az, azontul csak ha ő akarja czehbéli. Ha nem akarja, élvezheti a pihenés óráit zavartalanul mint magánember. Az orvos éjjel-nappal, viharban-

vészben, akarva-nemakarva mindig orvos.

Fárasztó napi munkája után más ember nyugodtan adja át magát az üdítő, erősítő éji nyugalomnak, nem zavarja őt senki és semmi. Az orvost untalan figyelmezteti az éjjeli csengő hangja arra, hogy ő orvos. Hívják, mennie kell.

Hideg, zimankós téli időben, mikor más boldog halandó meleg szobából szemléli az elemek játékát, a hózivatar dühöngését, az orvost rázós kocsin viszik úttalan hóban távol falura. Családot hagy ő is otthon, még ebédjét sem engedték elköltenie. Készülődik, mert: hívják, mennie kell.

Vidám nyári kiránduláson, családi estélyen, tarokkpárti közepett az orvos zavartalan nyugalmat nem érezhet soha. Próbálna meg csak bezzeg valaki a tarokk mellől szólítani el az ügyvédet, próbálna meg valaki éjjel kérni ki egy ügyvéd tanácsát!

Megborzadunk a gondolatra, milyen összegről szólna a honorárium egy jogi tanácsadásért éj idején.

Az orvos megy egy panaszhang nélkül. Hívják, mennie kell. Megy, sokszor nem is honorárium fejében, hanem — ingyen.

Zugolódnia, vonakodnia nem lehet. A beteg közönség nagyon érzékeny. Azonnal készek a feljelentéssel. Nehéz

feladata között ha csak egyszer rá mer gondolni emberi mivoltára, kinek pihennie, aludnia és étkeznie kell, jaj neki! Hamar meghallja a rettentés szót: meghalni hagyja a szegény beteget, nem tördök vele! — —

Ott ül betege ágyánál, számlálja a láztól gyötört érveréseit. Lehangoltan és sokszor tehetetlenül nézi a romboló kór munkáját a lesorvadt arczon. Pedig de szeretne segíteni, ha módjában lenne. Fáj neki, hogy az orvosi tudomány gyakran oly szegény. Mert van az orvosnak is szive, hiába hiszik oly sokan az ellenkezőt. Nagy szenvedések láttára még az ő gyakran ismétlődő esetek által eltompult szive is megindul, de vigyáznia kell, hogy észre ne vegyék érzékenyülését, mert amit mástól megkívánnak, azt az orvosnak kerülnie kell. Ha palástolni nem tudja: „már az orvos is fél, már ő sem bizik a felgyógyulásban“. —

Néha egyéb szerep is kijut neki, pszichológusnak és paedagógusnak is kell lennie, hogy orvosszerepét helyesen betöltse. Ő a vigasztaló, a reményt nyújtó és egyszersmint. Ha beteg gyermeket kezel, elszomorodott anyát kell vigasztalnia, ha kinok közt vergődő feleségnek segít, lesujtott férjet csillapít!

S ha végre minden fáradozása hiábavaló volt, ha meddőnek bizonyult heteken át tartó erőlködése, melybe min-

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárczája.

Bakahalál idegenben.

Irtá: B. J.

Éreztetek-e már valamikor honvágyat, avagy csak könyvekből ismeritek e fogalmat?

Ha valamikor éltetekben elkerültetek egyszer több ezer kilométernyire a bércezes háza határaitól, ha idegen népelem közepett esztendőig nélkülöztétek az édes anyanyelv szavát, ha végre beletörődve sorsotokba meglepetést a hétköznapiaktól többé nem vártok, de ha egyszer mégis messze odakünt összeakadtok valakivel, aki hazátok szülöttje, aki ismeri a kiskunságot is, beszél a rónáról, a falutokról — akkor hiszen éreztétek.

— Magyar ön?

A felelet egy kézzoritás, sokszor egy ölelés. És ebben külömbiség nincs civil és katoná, gróf és paraszt, öreg és ifju között. A társadalmi rang ugyanaz: messze a hazától magyarok ők.

Ah! néha egy hitványka kis falevél, egy-egy ákácfa lombja bővöl merengésbe. Azt hiszed, a körösi gáton nézel széjjel, ahol szét-

szórt gazdatelkek között ellátsz a félegyházi tanyákig. Azt hiszed, az endrődi templom tornya nyulik amott a magasba, azt hiszed, hogy emitt csorvási kutágast látsz, s körüled ugrál s ugatva csahol a Csillag komondorotok — —

Pedig dehogy is jársz te a körösi gáton.

Innsbruckban vagy s a Kaiserparkban sétálsz. Amit te tanyának nézel, az a Hofer pavillon, amit te az endrődi templom tornyának tartasz, az a Stephanie Aussichtswarte. Nem csorvási kutágas, hanem villamosvezeték, bizony nem a Csillag komondorotok ugat körüléd, hanem sétáló közönség diskurál németül.

Az arlbergi gyorsvonat röpitett engem egy őszi reggelen messze a vadregényes Svájcz felé.

Tirolszékvárosát a szépfekvést Innsbruckot ki ne nézné meg, ha először jár arrafelé?

Csak egy napot szánhattam rá. De nem sokat gyönyörködhettem benne, mert akaratlanul temetésre jöttem.

Avval a blazirt tekintettel néztem magam elé egy parkbeli padon ülve, melyet önkéntlenül ölt fel az ember, ha már tiz napig utazva végigélvezte a Salzkammergut minden gyö-

nyörűségeit. Szép itt minden, de ez is olyan mint a többi. Németül beszélnek itt is, másképp, mint egyebütt, de itt is németül. Ki várna Innsbruckban magyar szót?

Csalódtam. A szomszéd padnál két magyar baka beszélgetett azon a rég szomjazott igaz kunsági tónuson.

— Szegén Jóska, hát ijen sorja lött.

Ugyan ki ne rohanna már oda? ki ne ölelné meg őket?

— Oszk magyarok kigyelmelek?

— A jérkóját, hát iszen nem is sokáczok.

Az úr is magyar?

— Az én!

Összebarátkoztunk, összeösmarkedtünk. Beszéltünk a rónáról, meg a csorvási tanyákról, meg a körösi gátról, meg egyebbről mindenről.

Az egyiket Nalácz Miskának, a másikat Bakalár Ferkónak hívták. Mindkettő félegyházi fiu, mindkettő már két éve van Innsbruckban.

— Miért szomorúak kontek?

Bakalár beszélt, egy magas barna fiu, igazi kun gyerek.

— Két esztendeje vagyunk már itt a sok nimet között. Hárman gyüttünk egy torony

den ambícióját fekteté, ha a nyugtalan-ság éjszakáit a halál nyugalma váltotta föl, de sokszor kell elismerés helyett az indirekt fülébe hangzó elkeseredett vádat hallani: „Ha rögtön jött volna, mikor hívtuk, talán nem lett volna késő, ha jobban kezelte volna, talán meggyógyult volna. Ő, csak az orvos a hibás, hogy meghalt szegény!” —

Működése közben de hányszor kell keservesen csalódnia. Mig hozzájut a beigazodott diagnózis után az érdemleges gyógyításhoz, ezer kotyvalékkal okozott hibákat kell jóvátennie. Mert neki minden vénasszony konkurrál. De néha még a diagnózisig sem jut. A bizalom megrendül benne. — Hja a bizalom, az nagyon kényes dolog! Egy-egy kurtábban hangzó szó, egy elsietett vizit elegendő arra, hogy kijelentsék: Elhivatjuk a másikat, ez úgy sem ért semmit, alig is nézte meg betegünket.

Az orvost gyakran vádolják mulasztással akkor is, midőn szakértelme alapján konstataált egy-egy nehéz betegségen jelen vagy jelen nem léte egyáltalán nem módosít. Szemrehányásokkal illetik őt ártatlanul, de sőt nem átallják a később csakugyan bekövetkezett halálesettel is őt okolni.

Az orvos illetén gáncsolói és kritikusi hasonlók ama vén banyához, aki azért szidta az orvost, mert: „Glaubersót rendelt neki, pedig csudasó kellett volna, avval rontotta meg szegényt.”

Az orvosi pálya kevés elismerést, de sok tövist terem!

Ha tehát pártos elfogultságtól, személyes ellenszenvtől vezéreltetve kifakadsz orvosod ellen közönség, ha elvakult bornirtságodban olyan mulasztásokat és hibákat imputálsz neki, amit az soha el nem követett, vedd figyelembe az itt mondottakat s egy kis jóakarattal hamar más világításban tűnik föl előtted az orvos, a betegek röghözkötöttje, a közegészségügy rabszolgája.

Ne ítélj, hogy meg ne ítéltesd!

B. J.

mellől Csizsár Jóskaival. De ő nem lett öreg baka szegény. Elvitte a „tiroli tót“ (Tod) — Együvé tartoztunk, mint a páros gerlek — Meghótt szegín! Föl nem támassa azt mán többet a földvári öreg tiszteletes se, pedig igön csak akkurátosan papol — — Baja vót márigön a tüdőjével, nem birta a bornyút czepleni, nehéz vót néki a „gevér.“ Még se szuperálták ki — — Most aztán három heti lesz, csak odalett szegín — — hóttra vált egíssen. Ugy adta ki a vért, mintha az orrábul gyűtt vóna. El is vitték azon rögvést a szanitéczos kocsin ki a garnizispotályba. Ott még halódott 20 napig. Csak rágyűtt az a nagy torrótság, de a keze hideg vót. Nem birta ott soká, mer nem hallott magyar szót — — Tegnapelőtt reggel osztán csak mozgott, csak físzkelődött a vaczkán, mig oda nem gyűtt hozzá a nimet regimenczdoktor, oszt váltig tudakolta, hogy mi kéne néki. Hangja nem vót mán, csak hápogott, mint a rekedt liba. Elrágta mán a szavát is a száraz nyavalya. — — „Was willst du armer Teufel?“ — De ő nem szólt egy fia betűt se, csak könnyvedzett a szemi. Nagysokára félve nyögte ki: „— Magyar! — Landsmann! —“ Akkor gyűttek értünk a kaszár-

Közigazgatási értekezéslet.

Folyó hó 3-án délután 3 órakor kezdődött meg a tanácskozás, mely Tóth Lajos reformjavaslatait folytatólagosan tárgyalás alá vette. Letárgyaltattott ezen ülésen a *vásárhelyek* kijelölésének-, *vásárfelügyelői* állás szervezésének-, *közvágóhidnak*-, *közegészségügyi bizottság* alakításának és a *temetőrendezésnek* a kérdése.

Tóth Lajos azzal kezdette meg az ülést, hogy felolvasta az összes eddigi ülések jegyzőkönyvét, s fölhevta az értekezéslet tagjait, hogy ezeket a jegyzőkönyveket írják alá, illetve ki melyik gyűlésen részt vett, annak a gyűlésnek a jegyzőkönyvét hitelesítse. Elsősorban fölolvastattott az első ülés jegyzőkönyve, melyben a Tóth Lajos által előterjesztett javaslati pontozatokat az értekezéslet tárgyalás alapjául elfogadja. A többi ülés jegyzőkönyvének fölolvastása kisebb-nagyobb csatározásokat idézett elő, úgy hogy már puszkaporos lett tőle a levegő. Nem a jegyzőkönyvek érvényessége ellen támadtak hangok, hanem általában az a nézet kezdett kidomborodni ezen az ülésen, hogy a kérdéses reformjavaslatoknak egy része a kivihetőség tekintetéből a lehetőség határain túl terjednek s különösen *Keveczky* Alajos adott kifejezést ebbeli fölfogásának azzal, miszerint ő nem hiszi, hogy Tóth Lajos javaslatait finansziális akadályok miatt keresztül lehessen vinni.

Tóth Lajos ezen fölszólalókkal szemben kijelenti, hogy itt csak annak a megállapításáról van szó, vajjon a fölolvastott jegyzőkönyvek híven vannak-e fölveve és a valóságnak megfelelnek-e. A már letárgyalt pontok- és az ezen pontokra vonatkozó határozati javaslatokhoz szólni nem lehet, mert azoknak ismételt előrinczizálása csak meddő vita és időfecsérlés lenne, mindazonáltal a kedélyek megnyugtására ujjal hangszolyozza, hogy neki nem szándéka a közrend, köztisztaság, közegészség és a városi háztartás terén kezdeményezett reformjait egyszerre mind és egy időben megvalósítani, hanem lépésről-lepésre, successive a város pénzügyi viszonyainak mérlegelésével akarja azokat életbe léptetni.

Dr. Berger Ignác azt az indítványt terjeszti az értekezéslet elé, miszerint az értekezéslet által letárgyalt javaslatok mindig névszerinti szavazás alá bocsájtassanak s ezen név-

szerinti szavazás a jegyzőkönyvben föltüntetve legyen.

Spitzer Gyula azonban ellene van a névszerinti szavazásnak s teljesen fölöslegesnek tartja azt, miután szerinte a javaslatokról érdemleges és olyan érvényes határozatot, mely szerint azok a gyakorlat terén érvényesítenek is, ugys csak a városi képviselőtestület hozhat. A tanácskozás első tárgyát képezte: *a vásári helyek kijelölése*. A vásári helyek kijelölése a vármegyei tövényhatóságnak 1900. év május havában tartott gyűlésén alkotott szabályrendelet értelmében a járási hatóság hatáskörébe tartozik. Az elárúsító helyek és az állási sorrend megállapítása tehát a járási főszolgabíró tiszte.

Tóth Lajos kijelenti, hogy e tekintetben ő megtette intézkedéseit és egy időre megállapította a vásári helyeket s ha a gyakorlat az ő intézkedéseinek helyességét igazolni fogja, akkor ezen intézkedés megváltoztatására úgy sem lesz szükség, ha ellenben a gyakorlat nem fogja akceptálni ezt a reformot, akkor a szükséghez képest és a gyakorlati élet követelményeinek megfelelőleg módosítani fog azon. A köztisztaság érdekében, mint azt a vármegyei szabályrendelet előírja, a kofák félreeső helyekre tétetnek és kötelesek lesznek árusító asztalaikat tiszta ruhával letakarni.

Dr. Munk fölszólal a baromfi-piacz áthelyezése miatt. Kéri az elnöklő főszolgabíró, hogy az esetben, hacsak különös, fontos okai nincsenek, melyek miatt a Fötér egyik oldaláról a másikra helyezte át a baromfi-piaczot, akkor tegye azt vissza előbbi helyére, mert szerinte ez a mostani hely úgy az elárúsítókra, mint a vásárlókra nézve az őszi gabonavásár idején a nagy kocsitorlódás miatt veszélyes lehet. Tóth Lajos erre azt mondja, hogy a vásár és elárúsító helyek elhelyezése az ő részéről nem passióból történik, hanem csakis a forgalom könnyebb lebonyolítása végett. A baromfi-piaczot pedig különösen azért helyezte át, mert az előbbi helyen az elárúsító asszonyok közvetlenül a járda szélén foglaltak helyet s így a vásárlók egészen elállták a járdákat, s a szabad személyközlekedést teljesen megakasztották. Ha azonban a szükség úgy kívánja, az őszi gabonavásár idejére ismét más-hova fogja helyezni, mert nem okvetlen szükséges, hogy a heti piacok mindig ugyanegy helyen legyenek.

tok meg az apámnak, hogy kitellett mán nékőm is a dinstczajt — — az öreg szülémnek, az idősanyámnak meg azt mongyátok, hogy búval gondultam rája — — a keszkenője, a kit adott elmentemben, a bródszakomban lelitek, adjátok neki — — oszt, hogy ne sirasson engem — — mer mán másképp nem lehet — — a Julisnak meg azt mongyátok, hogy a sirig hű maradtam hozzá, nem vót nékőm azóta se más babám — — oszt hogy ű se sirasson, csak emlegessen — — oszt ha úgy kerül, hát válasszon más legint — — nem haragszok rája.“ — — Vigasztaltuk, hogy: Jóska idős, kenyeres cimboránk, igazvaló földink, ne eredi néki úgy a búbánatodnak, ládd, még jobban leszöl — — Mögen rítt, hogy mondta: „jobban én, ha majd hóptrapportra megyek az öregistenhez“ — — Igy susogván szederjes lett a szája széli — — még hápogott valamit halkan, csendesesen, de mán nem freztük ki belőle, hogy miben gondol — — csak sóhajtott egyszer még, oszt szorított még egyet a tenyerünkön — — még lehelt valamit — — mintha Félegyházát emlegette vón — — és megvót — — Gyűtt a ! regimenczdoktor: „Héda, Zimmer-

Ennél a pontnál legyen szabad azonban a mi véleményünket is kifejezésre juttatni. A piacoknak illetően ötletszerű többszöri áthelyezése — ha az áthelyezés jó előre ki nem hirdették sérti a vásárló közönség érdekei. Mert tegyük föl, hogy a vevők egy időre hozzá szoktak már ahhoz, hogy a baromfi-piacot a város háza frontján találják.

Ha már most egyszer csak innét is áthelyezik máshova s a közönségnek erről tudomása nincs, hát fermészetes, hogy a megszórt helyen fogják azt keresni, a mikor is azt fogják tapasztalni, hogy a csirkék és ruczák elröpültek onnét, s ők csörtethetnek a kocsi-táboron keresztül azoknak nyomába. De akkor a szemesebb vevők elhalásszák az orruk elül a jobb falatokat s nekik csak az influenzás csirkék maradnak.

Ha ez csak egyszer ismétlődik, hagyján! De többszöri ismétlődése már az adás-vevés korlátozását jelentené.

Vásárfelügyelő. A vásárfelügyelő tiszte a piacra kerülő élelmiszereknek a megvizsgálása, a mit a megyei szabályrendelet előir.

Ilyen vásárfelügyelő pedig Nagy-Tapolcsányban nincs. Tóth Lajos felemlíti, hogy a vásárfelügyelői állás betöltésére nézve már javaslatot tett az illetékes városi hatóságnál s annak a kijelölését kezdeményezte, kit azután a járási orvos ki fog tanítani s a megyei főorvos előtt teendő vizsgája után meg fogja kezdeni működését.

Pékműhelyek. Nagyobb forgalmu pontokon a városi előljárásnak meg kell győződnie arról, hogy a pékműhelyek, mézártszék tiszta kezeltetnek-e. E célból a vásárfelügyelői állással kapcsolatban egy *közegészségügyi bizottság* alakítandó, mely vizsgálja meg lelkiismeretesen a fentebb jelzett dolgokat. Utasítások az előljárással, hogy ilyen bizottság megalakítására propositiót tegyen. *Zatkovics* Alajos indítványozza, hogy ez a bizottság vizsgálja meg időnkint azokat a boltokat is, melyekben élelmiszerek árusítanak. Az értekezlet egyhangulag kimondja, hogy ez a vásárfelügyelőnek a tiszte.

Közvágóhid. Tóth Lajos előadja, hogy a Nyitra folyónak práznczi oldalán levő közvágóhid nagyon czélszerűtlenül van elhelyezve, amennyiben a vágóhidról minden vér és egyéb hulladék megfertőzi a folyó vizét, aminek azután közvetlen a vágóhid alatt elhelyezett fürdő használói vallhatják kárát. Szerinte, ha már a

bajon nem lehet úgy segíteni, hogy vagy a fürdő, vagy a vágóhid helyezzessék máshova, akkor legalább a vágóhidat kell ellátni czélszerűen készített emésztőgödörrel, a mely 6-7 napig képes magába fogadni a vért s egyéb hulladékot. Ez közgazdasági szempontból is helyes volna, mert az emésztőgödörben meggyülemelő anyag érdekes trágyát szolgáltatna. Határozottan körvonalozott indítványa tehát az volna, hogy a város egy emésztőgödört létesítsen s az abban összegyűlt trágyát majdan értékesítse.

Sertéshizlaló helyek. Tóth Lajos azt tapasztalja, hogy a városon belül akárhol hízlanak sertéseket üzletszerűen, már pedig az üzleti szempontból üzött sertéshizlaláshoz engedély megszerzése kívánatik.

A városi előljárással vegye számba azokat, kik ilyen engedély nélkül foglalkoznak üzletszerűen a sertéshizlalással, mert engedély nélkül meg fognak bírságotlani.

Temetőügy rendezés. Tóth Lajos, a mint közvetlen szerzett személyes tapasztalatok alapján tájékozódott, tudomással bír arról, hogy Nagy-Tapolcsányban három temető van használaton kívül helyezve. Ezen beszűntetett temetőkre nézve szükséges, hogy az előljárással gondoskodják arról, miszerint a 30 év letelével azok planiroztassanak. A meglevő és ismert sírokat vegye jegyzékbe, hogy a 30 év letelte után azok eltávolíthatassanak s a mennyiben a halottaknak hozzátartozóik volnának, azok szólíttassanak fel, vajjon kívánják-e halottaikat elszállítani az új temetőbe, ha pedig hozzátartozóik nincsenek, vagy a fentebb kegyeletes jogokkal élni nem kívánnak, akkor a községi hatóság vitesse őket át egy közös sírba. Tóth Lajos szerint már az új temetőben sincs meg a kívánatos rend s így nem fogja majd tudni az előljárással, hogy melyik területet mikor szüntesse be. Minden temető 30 évi turnuszra osztandó be. A sírhelyek kijelölése az előljárással hatáskörébe tartozik. Ugyancsak az előljárással foglalja jegyzékbe az eltemetettek neveit és annak idejét, hogy aztán később ez zsinormértékül szolgálhasson neki. Megjegyzi azonban, hogy ezek csak a köztulajdoni képező temetőkre vonatkoznak, mihelyt azonban a temető valamely felekezetnek magántulajdonát képezi, ezen szempontok alá nem foglalhatók.

Dr. Munk Mór kéri a temetőkérdés tárgyalásának elhalasztását, hogy az tüzetesebb

megbeszélés tárgyát képezhesse, mert ebbe magánjogi, kegyeleti szempontok is beleszólnak. Az értekezlet fél hat órakor ért véget.

(Szp.)

HIREK.

Kinevezések. A király Ő Felsege az igazságügyi miniszter előterjesztésére *Gregor* Kálmán beszercebányai törvényszéki aljegyzőt a nyitrai járásbíróhoz, továbbá *Reitner* Károly érsekújvári járásbírói és *Érdeky* Jenő kassai törvényszéki aljegyzőt a privigyei járásbíróhoz nevezettek ki albirókká.

Zászlószentelés Privigyén. A privigyei kath. legényegyesület folyó hó 4-én tartotta zászlószentelési ünnepélyét. Az ünnepély diszgyűléssel kezdődött, melyen *Sporzon* Ernőt és *Brestyánszky* Kálmánt az egyesület disztagjaivá választották. Dél előtt 10 órakor testületileg a templomba vonultak, délben pedig bankett volt a Schühtanzc féle vendéglőben. Délután térczene és mozsárdurrogás hangjai mellett vonultak a piaristák templomába, hol *Moser* kanonok a zászlót beszentelte. A zászló a pápa színeit viseli: kék- és sárgát. A zászlóanya *Sporzon* Ernőné volt, s kivüle még szegeket is vertek be a zászlóba: *Rimely* beszercebányai püspök helyettese, *Kramolin* főispán megbízottja *Guba* Pál piarista, *Ernst* néppárti képviselő stb. Este 8 órakor műkedvelői előadás volt, ezt pedig táncz követte a kaszinó díszteremben. Egyszóval — mint privigyei tudósítónk írja — a zászlószentelési ünnepély két napig tartott. Pedig az ilyen legény egyesületek czélja az lenne, hogy az iparos ifjuság szellemi műveltségét emeljék s ezáltal megadják nekik a módot és segítő eszközt arra nézve, hogy ipari szakmájukban is tökéletesíthessék magukat. Az ilyen tánczszal, bankettel összekötött ünnepély azonban csak arra lesz jó, hogy bennük életpályájuknak meg nem felelő és jövedelmükből egyes uton ki nem elégíthető igényeket támasszunk s őket nagyzókká és tulkövetelőkke tegyük, a melynek nyomában aztán föllép a szociálizmus. A kik az ilyen czifra ünnepélyeken szépen hangzó frazisokban dicsőítik a hazaszeretetet, az ifjuság vallás erkölcsi nevelését, azok nagyon jól tennék, ha ezt is megszivelnék.

wärter, der Mann im 23 endet! — Visszakütek a századhoz — —

Az a durva legény a Bakalár Ferkó sirt. Nagy kérges tenyerével gyömöszölte a szeme tájékát. De a Miska se maradt szárazon, meg én sem — — —

— Délután három órakor lesz a temetése, oszt ha nem sajnálja az ur, hát gyűjjön el oda a katonaspítájhoz, ne sajnálja egy szegény magyar bakátul a vigsó tisztössigöt! — —

— Elmék bizony tiuk — — hát én ne mennék el, magyar bakatemetésre, hát én ne mennék el — — —

— Gyere Miska, zupaidő van már.

Tizenkettőt harangoztak.

* * *

Tam tam tramtatam, tam tam — —

Csiszár Jóska infanterista rukkol ki az utolsó utjára. Elöl a katonazenekar játszik valami lassu, szomorú marsot. Azután maga jön Csiszár Jóska. Nagy ur, mert kocsin viszik. A bakon szekerészkatona ül, csendes tempóban lépteti a kávébarna pokróczczal beterített két derest. A feketére mázolt egyszerű koporsón rajta van Csiszár Jósának az egész adjusztiungja. Ott a gála csákó, a ragyogvást kipu-

czovált fbersvung, ott van a bagnétja, tükrös az is, ott az összegöngyölt Decktuch is.

A halottas kocsi nyomában járt egy szakasz katona. Mind ott volt a Csiszár Jóska czúgijából. Csak egy hiányzott közülök, az is ott volt, de nem a sorban. Abban a fekete koporsóban feküdt haloványan, lecsukott szemekkel — — —

A tamburás csak ütötte lassan taktusra a feketével bevont dobót.

Kiértünk a temetőbe.

A katonát még holta után is külön kezelik a civiltól. Ott állt a nagy farácsos kapun: „K. u. k. Militär-Friedhof“

Leeresztettük szegényt a nyirkos földbe. Bakalár Ferkó kivett a blúzából egy papircsomagot. Valami teketé port szórt a koporsóra. Félegyházi fekete föld volt, jó lesz a hantjára.

Hamar végeztek, el is mentek mindjárt. Nagyon meg se voltak hatva, csak Bakalár Ferkónak volt veres a szeme.

Ki törödnék egy szegény magyar bakával? Egyedül maradtam a temetőben. A Csiszár Jóska sírján ültem. A tövébe volt szúrva már a kálomista rovátkos fejfa is. Csak annyi állt rajta: Infanterist Joseph Csiszár, Inf. Reg. Nr. X.

Nem tudom miért volt nekem ez a temetés olyan szomorú. — — Hiszen voltam én

már temetésen máskor is, egyebütt is.

A félegyházi tanyákra gondoltam, arra a náderesz kis tanyai házra, arra az öreg, ősz emberre, a Csiszár Jóska apjára, meg az anyjára, meg a Julisra. Arra a törődött anyókéra, aki lesi, várja a fiát és nem jön. De jön helyette egy sürgöny az innsbrucki zredparancsnokságtól. Abba se jó áll — —

Esteledett már. Az Alpok telől vörös tűz-öv jelezte a nap lementét. A sirra néztem, erre a süppedékes sirra — — Valami nagyot szoritott a torkomon s egyidejűleg a szemembe esett valami.

Ne fájjon neked Csiszár Jóska ez a könyccsepp, magyar ember sirta a hantodra — — Hátha megkönnyebülsz tőle? Hátha vigaszodul szolgál, hogy német földben kell porladoznod, s nem kis-kunságiban nyughatol? Zörög a rög mögöttem. Ki jár itt? Egy tiszt közeledett felém. Egy főhadnagy volt a tiroli császárhadászoktól. Barátságos részvétellel szállított meg németül.

— Rokona volt önnek ez elhunyt katona?

— Igen uram!

— Milyenképen? Testvére volt, vagy atyafia talán?

— Nem. Mindketten magyarok vagyunk!

Megszoritotta a kezemet.

Ugyan megértett-e engem az az ő be-

csüles német esze? — Nem tudom.

A Budapesti kertészeti kiállítás, mint tudósítónk értesít, nemcsak a nagy közönség, hanem a legelső szaktekintélyek véleményei szerint minden eddig felülmúl és vetekedik bármely világiállításal. Ezen siker oroszlan-része Mautner Ödön cs. kir. magkereskedő, akinek kiállítása oly szép és fenséges, hogy e czég tulajdonosa nem győzi fogadni az elismerő nyilatkozatokat, melyek valóságos ovációszám-ba mennek. — A megnyitás napján József főherceg személyesen gratulált Mautner Ödönnek és bemutatta Klotild főhercegnőnek. Kedden Ő felsége is meglátogatta a kiállítást és minden egyes csoportnál elismerését fejezte ki Mautnernek. E világhírű czég, mely eddig 22 külföldi kiállításon az első díjakat vitte el, ezuttal versenyen kívül jelent meg, hogy mellette főképp a vidéki czégek is érvényesülhessenek, sőt ő maga is 3 tiszteletdíjat ajánlott fel a kiállítás ügye érdekében. Mautner csoportjai 15 főhelyet foglalnak el az iparszarnokban és az előtte lévő területen. Olyan gazdag babérerdőt, pálmaligetet és szindus virágokat még nem látott a budapesti közönség, a minőt Mautner varázsolt oda. Kiállított többi között viruló 1000 Crimson Rambler rózsát, 3000 nagyvirágú Bineráriát, több mint 4000 bábérfát, melyek a kiállítás után eladásra kerülnek. 800 szegfűt 175 változatban stb. stb. Még a szakemberek is oda nyilatkoztak: „tudunk, hogy Mautner nagy, de hogy ilyet is tud nyújtani, az már igazán páratlan!” A zsűri egész zavarban volt, hogy mivel fejezze ki elismerését és megbizta az elnökséget, hogy magasztaló hangulévélben mondjon köszönetet Mautnernek, amiért a kiállítást oly magas színvonalra emelte.

Velős czáfolat. Nagy-Tapolcsányban híre terjedt, hogy Rosenfeld Simon galgóczi keresedő meghalt. Egy ottani czég ezt illető kérdéskedésére a következő minden kétséget kizáró távirati czáfolat érkezett. Galgóczról: „Rosenfeld egészséges, épp most kapott kontrát! Sic!”

Szeniczi gyilkosság. Két napi főtárgyalás után a nyitrai törvényszék május 7-én hozta meg az esküdt bíróság verdiktjét a szeniczi gyilkosság bűnygyében. Tomecsek Márton ugyanis 1902. január hó 7-én Klausz Antalt, a ki miatt felesége elvált tőle és magára hagyta 6 apró gyermekével, a fejére irányított lövéssel agyonlőtte. Az esküdtbíróság Tomecseket az előre megfontolt szándékkal elkövetett emberölés vétsége alól felmentette, ellenben erős felindulásban elkövetett emberölés vétségében bűnynek mondotta, s ennek alapján a törvényszék, mint esküdtbíróság 4 évi és három havi börtönrre ítélte a vádlottat. Közvádoló, védő és vádlott az ítéletben megnyugodtak.

A nyitrai színpadokrati választás epilógusa. Dr. Rudnay Sándor nyitra város polgármestere 1901. évi szeptember hó 27-én d. u. 3 óra tájban megjelent Szakcsányban, mint a számbokrati kerületnek volt liberalis képviselő jelöltje, hogy előzőleg jelzett programbeszédét megtartsa. A mint a képviselőjelöltet és kíséretét a faluba érkezni láták, a falubeliek, — többnyire asszonyok és leányok, — otthagyták mezei munkájukat és Brandisz Mihály Rudnai pártbeli szakcsányi lakos háza előtt, a hová Rudnay Sándor beszállott volt, csoportosultak. A csoportba 100—120, többnyire asszony verődött össze a kik éktelen lármát csapva köveket és botokat dobáltak Rudnay Sándor kocsjai és kocsisai után. Rudnay Sándor és a kíséretében levő uri emberek megkísérlették a fanatizált tömeget lecsendesíteni, de hiába. A csendőrök sem bírták megtekezni a fellázított tömeget. Egy sühancz többek között megragadta az egyik csendőr fegyverét s ki akarta csavarni kezéből, de a csendőr elbánt vele. Egy másik, névleg Hugyecz József, meg felakart dönteni egy kocsis.

Ugy hogy Rudnay Sándor jónak látta program beszéd megtartása nélkül a községből távozni nem akarván nehán partbelijét veszélynek kitenni. Már előző napon is házakat romboltak a falubeliek. A leglármásabbak, nevezetesen Gyurics Jánosné, Klizsán Tamásné, Klizsán Péterné, özv. Hugyecz Jánosné, Havalda Lajosné, Gyurics Györgyné, Hugyecz Józsefné és Gyurics Katalin felett május 3 án ítélkezett a nyitrai kir. törvényszék Sándor elnökléte alatt és a vádlottakat 3—3 napi fogházra ítélte.

A 4 filléres levelezőlapok és régi pénztalványok. A kereskedelemügyi magy. kir. Miniszter urnak m. hó 23-án kelt, 9423 számú rendelete értelmében a régi 4 filléres levelezőlapok folyó év április végével érvényüket veszítik.

A kir. posta és (távirda) hivatalok az ily levelező lapokat folyó év május hó 1-től még 1 filléres póttjeggyel ellátva sem fogadják el szállításra, illetve csak 1 fillér erejéig bementesítettnek veszik, s ennél fogva az 1 fillér póttjegy értékének beszámításával megterhelik azokat 8 fillér portóval. Május 1-e után ugyanezen hó végéig a 4 filléres levelezőlapokat a posta- (távirda) hivatalok új értékjegyekkel teljes értékükben a közönségtől beválthatják, május vége után pedig már beváltásra sem fogadják el A régi kiadású 1 filléres postautalványlapok érvényessége azonban folyó évi június hó végéig meglett hosszabbítva. A kir. postahivatalok tehát addig az ily lapra irt utalványokat, ha 1 filléres póttjeggyel el vannak látva, elgogadják. Julius 1-től fogva azonban ezek az utalványlapok sem feladásra, sem beváltásra nem fogadhatók el.

Salvator kir. herceg „Meteorja” Galgóczon. Galgóczról írjak lapunknak: Bécsben e hó 3-án reggel 1/28 óraker szállt föl. Salvator Lip. fhg. Meteor nevű léghajón, a mely 11 1/2 óraker d. e. Galgócz közelében Nemeskürtön ereszkedett le. Itt Sessler Benő nagybérlő megvendégelte az illusztris léghajósokat Hinterstoissen kapitányt, Hoyos grófnőt és Schrötter Friczit, Schrötter udv. tanácsos leányát. D. u. a léghajósok megtekintették Galgóczot és az Erdődy grófok kastélyát és az esti vonattal visszautaztak Bécsbe.

Századunk legkiválóbb és legbámulatraméltóbb találmánya kétségkivüla felülmulhatatlan dupla-elektro-magnetikus kereszt R. B. N. 86967, Öömünkre szolgál, hogy egy köszönő levelet közölhetünk, melyet egy voltbeteget feltalálóhoz Müller Albert úrhoz Budapest, V. Vadász-u 42/43. intézett, mely következőleg hangzott: Évekig betegeskedtem, minden képzelhető háziszseralkalmaztam, anélkül, hogy borzasztó fájdalomtól megszabadulhattam volna. Már enni sem tudtam, gyomrom nem birt el semmit és nem tudtam aludni a fájdalomtól. Mindez elmúlt és hála az égnek egészséges vagyok. Az ön készülete megmentett. Mély tisztelettel: Wellinger keresedő neje, Németsujvár.

Nyitrai Krónika.

(Károlyat.)

Paganini és a számár.

Paganini tudvalevően nagy hegedű virtuoz volt. Hallgatóit megbűvölte az ujjai alól felszabadult mennyei hangokkal s az ő igénytelen hegedűje talán felülmulta a görögök egykori csodás cyllenai lantját, vagy az édes hangú circhai hangszert. Paganini dicsőségének a híre nemcsak a tengerentuli országokat járta be, hanem eljutott egy számár füleibe is.

— Mit nekem Paganini dicsősége zenei virtuozitása? Olyan én is produkálok mint ő, ha nem különbet. Hisz a zenéhez csak fül kell, az pedig nekem van háromakkor, mint Paganininek.

Önteltségének és hiuságának érzetében olyan pozba vágta magát, mintha a jégre akarna menni táncolni és megeresztette hatalmas hangját, melytől ellenség és jóbarátok egyaránt földbe gyökereztek a lábai. Megkövülten hallgatták a Csiborasszo tetejére törekvő fortissimóját, melytől majdnem sobálványá változtak, mint a Sodomára visszakacsintgató Lóth felesége. A számár azonban nem azért számár, hogy a pszichológiához is értsen s hogy a zenei hatás által a lélekben földidézett hangulatképeket szortirozi tudhassa. Ő a közönség meglepődését saját előnyére magyarázta s olyba vette azt, mint ha hallgatói a kéjben és gyönyörben való lubiczkolástól nem tudnának szóhoz jutni. Utólag konstatáljuk, hogy a vármegyei alispán ur éppen ezt az egy számarat felejtette ki jelentésből, pedig ez unicum a nemében. Ez ugyanis az egyetlen ember a számárok között, a ki hisz a lélekvándorlás theoriájában, mert szentül hiszi, hogy Paganini lelke ez idő szerint nála fogadott hónaposs szállást.

M. A.

2534/1901 tlkv. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy Panisz Mihály szecsi lakosnak végrehajthatónak Gyuris Ferencz és neje szül. Skrabán Róza kosztolnafalu lakosok végrehajtást szenvedő elleni 181 korona 60 fill. s jár. kielégítése iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Kosztolnafalu község 18 sz. tjkönyvben foglalt I 1—24 sor urb. teleknek B 10 alatt Gyuris Ferenczet és neje illető 1/3 részre az u. o. 26 sz. tjkvben I 2—26 sor urb. teleknek B 13, 14, alatt Gyuris Ferenczet és neje szül. Skrabán Rózát illető 2/3 részre az u. o. 34 sz. tjkvben I 1—3 sor nemesi birtoknak B 11 alatt Gyuris Ferenczet illető 1/3 részre, az u. o. 51 sz. tjkvben I 22. hrsz. 21/b hász. B 1—4, 9, 10, 11—14 alatt Gyuris Simon, Gyuris Antal, Gyuris Tamás, Gyuris András, Gyuris János, Gyuris Gyuris Ferencz nevében vezetett urb. telek 1902. évi Május hó 13-ik napján d. e. 10 óraker Kosztolnafalu község házán 408, 280, 244, 978 korona kikiáltási ár és ezek 10% képező bánatpénz letétele mellett becsáron alul is elárvereztetni fog.

A vételár három egyenlő részletben az árverés napjától számítot 30, 60, 90 nap alatt 5% kamattal együtt a bírói letétpénztárba fizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni — az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fentnevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Privigyén, 1901. december 22.

Tivadar

kir. jbiró.

179/902 tlkvi szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy Mecsár Antal és társai végrehajthatónak Mecsár Mihály ellen 43 korona 44 fillér s jár. kielégítése iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Bajmócz község 107 sz. tjkvben foglalt II 1, 3, 6, 7, 10, 11, 15, 18, 19, 22, 23, 30, 33 és 36 sorsz. 2/4 szabad telek 1 sor 3584 hrsz. 1 sor 3608 hrsz. és 4 sor 38 1/2 hrsz. irtványok az 1881 évi 60 tcz. 156 §-a alapján egészen 1902 évi május hó 27-ik napján d. e. 9 óraker Bajmócz község házán 308 kor. 191 kor. 70 kor és 112 kor kikiáltási ár és 30 kor 80 f. 19 kor. 10 f. 7 kor és 11 kor. 20 f. bánatpénz letétele mellett becsáron alul is elárvereztetni fog.

A vételár az árverés napjától számítot 30, 60 és 90 nap alatt három egyenlő részletbe 5% kamattal együtt a bírói letétpénztárba fizetendő, a bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a bíróságnál valamint fentnevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Privigyén a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóagnál 1902 évi február hó 7. napján.

Tivadar

kir. jbiró.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor és esemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gleditschia csemetek és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövényfajta. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték

Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Színes fényoslatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri mely nincsen az a ház, vagy család a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim: 19-20

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor, Nagy-Kúnya, u. p. Székelyhid.

Dupla villanydelejes kereszt vagy

R. B. 86967. sz. Gyógyító és felüdítő jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatalanság, fülzúgás, nehéz haladás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fejfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 86967. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használhat, ott kérem az én készülékemet megkísérletni: meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról. A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor. könnyebb betegségeknek idült betegségeknek alkalmazandó. A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére: BUDAPEST, Vadas-utca 42/H. O. MÜLLER ALBERT Kálmán-utca sarok.

MAGYAR IPAR

Következően felsorolt saját készítményű jó minőségű áruinknak árjegyzékét áttekintésre ajánljuk.

1 drb. bécsi puros paplan	1 frt 80
1 „ bordón	2 „ 60
1 „ Satin Chachmir paplan	3 „ 80
1 „ atlasz Cachmir paplan	5 „ 20
1 „ selyem atlasz	8 „ 50
8 részű volin matrátz	4 „ 50
3 „ Crin de afrique	7 „ 50
1 „ szőr	10 „
3 „ szőr	14 „
1 szalmazsák letűzve	2 „ 20
1 drb. aczell sodrony ágybetét	5 „ 50
1 „ párnázott ruganyos matrátz	15 „
1 összehajtható vasagy tengertű matrátz	10 „
1 drb. flanel takaró	1 „ 50
1 asztal, 2 ágyterítő	5 „ 50

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 27.

DEHMAL KÁROLY

zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár

KRAYER E. és T^a
— Jézsei főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

PLATZKO GYULA

KÖNYVNYOMDÁJA — NAGYTAPOLCSÁNYBAN.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét a legújabb mintájú betűkkel bőven ellátott s a legmagasabb igényeknek megfelelő

KÖNYVNYOMDÁMRA

felhívni. — Béli és esküvői meghívók, eljegyzési kártyák, körlevelek, gyászlapok, ügyvédi és kereskedelmi nyomtatványok, névjegyek, takarékpénztári zárszámadások, stb. stb. a legjutányosabb árak mellett, díszes kivitelben készülnek.

E helyen ajánlom a jegyzőségek és hivatalok figyelmébe nagy nyomtatvány-raktáramat, honnan vidéki megrendelések is a legpontosabban teljesíttetnek.

Magam a mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlva, vagyok

teljes tisztelettel

PLATZKO GYULA.

Kérjük csak Neustein Fülöp csak-hashajtó-piruláit,

azelőtt „Erzsébet pirulák”-nak nevezve

évek óta kitűnőnek bizonyultak, előkelő orvosok könnyű hashajtó- és feloldó-szerű ajánlják. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér. Egy tekeres (8 doboz) 120 pirulával 2 korona.

— Minden gyógyszerárban kapható. —
Neustein-féle gyógyszerár, Bécs, I., Plankengasse 6.

Új! Aranyozó,

mellyel mindenki azonnal mosható anélkül, hogy aranyozhatná. — Szobrot, virágasztalt, templomestillart stb. — Egy üveg ecettel 80 kr., 1/2 literes üveg 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-cikkelt, gyermek-jatekszereket, háziartási- és ebédő-asztal-kellékeket utazás- és betegpoláshoz való tárgyak felől nagy képes árjegyzéket bérmentve küld

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél

Budapest, Calvin-tér 9.

kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakerti, vetemény- és virágmagvak. *

— Árjegyzék ingyen és bérmentve. —

BUTOROK

— részletfizetésre
Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy-út közepében.)

— Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. —

Vigyázzunk a védjegyre!

Aki kényelmes és esinos lábbelit akar,

az forduljon bizalommal

Steiner Armin

czipészhez

Nagy-Tapolcsány, Főtér.

Nincs többé!
lábfájás, lábizzadás, talpkeményedés, tyukszem, stb. ! ha használjuk a

Dr. Högyes-féle

szabadalmazott

ASBEST-

talpbélést,

mely megakadályozza a lábizzadást és kényelmes járást biztosít.

Vigyázzunk a védjegyre!

